

...17,18,19 i 20!

El sol brillava al parc de Bell-lloc, la Jana estava molt feliç. Era el seu aniversari, complia onze anys. El Jordi, la Mar, l'Estel i el Marc, els seus millors amics i amigues, jugaven a fet i amagar per a celebrar els onze anys de la Jana, entre rialles, confeti i pastís.

-Escull una mà! - li va dir en Marc.

La Jana va escollir la dreta.

-T'ha tocat contar ràpid – va afirmar el Marc – Ara escull un altre cop.

-L'esquerra! – va dir la Jana.

-Doncs hauràs de contar fins a 20!

La Jana va tancar els ulls i, recolzant-se a l'arbre més gran del parc, va cridar:

-Camp lliure, pista lliure!

I tots i totes van córrer a “amagar-se”...

Quan la Jana va acabar de contar fins a vint, va obrir els ulls i va cridar:

-Qui no s'hagi amagat, el temps se li ha acabat!

I es va posar a buscar saltironant per tot el parc.

Després d'una estona de buscar i buscar...

-Sorpresaaaaa! -van cridar els seus amics des de fora del parc.

L'Estel portava una caixa de color blau on, amb lletres blanques, hi deia: “Jana”.

La Jana s'hi va acostar sorpresa i il·lusionada.

-Felicitats Jana!- van cridar tots alhora.

-És un regal per a tu -va dir el Jordi –Obre'!! Estic segur que t'agradarà!

Quan el va obrir, es va endur una bona sorpresa... era una estrella fugaç!

Li van explicar per a què servia. Podria demanar un desig i, quan la llencés enlaire, es compliria.

Van passar els mesos i va arribar el dia del confinament: el 13 de març del 2020. Ens havíem de quedar a casa, no podíem veure'ns ni amb el Jordi, ni amb el Marc, ni amb l'Estel, ni amb la Mar. Ni amb als avis, i tampoc amb els tiets.

La Jana estava trista perquè no podia sortir de casa.

Parlava amb els amics i la família a través de vídeo trucada. Al principi li agradava, i també passava el temps fent manualitats i jugant amb els seus ninots, però més endavant... se'n va cansar.

-Quan us podré abraçar? –preguntava a l'àvia quan els trucava.

Llavors va recordar que tenia aquella estrella fugaç que guardava per una ocasió especial.

Va obrir la caixa i un raig de llum la va enlluernar.

Va demanar amb tot el seu cor que desaparegués el coronavirus.

I de sobte...17,18,19 i 20!

-Qui no s'hagi amagat, el temps se li ha acabat!